

i forbindelse med etablering af bygnings- og boligregistrering savner en hjemmel for kommunerne til at træffe beslutning om vejnavne og husnummering på alle veje. Dette nødvendiggør en omflytning af den foreliggende hjemmel fra lovens afsnit III, der kun finder anvendelse på private fællesveje i byområder, til lovens afsnit IV, der omfatter alle private fællesveje.

Udeladelsen af stk. 2 er en følge af ændringen i § 2, pkt. 5.

Til nr. 24 og 25.

Ændringen er en følge af ændringen af § 2, pkt. 5.

Til nr. 26.

Ved den nuværende bestemmelse er der kun pligt til at berigtige nedlæggelse og omlægning af private fællesveje i matriklen, men ikke i tingbogen.

Da private fællesvejes eksistens og beliggenhed ofte er nærmere fastsat i tinglyste deklarationer, må det anses for naturligt, at omlægning og nedlæggelse af private fællesveje i sådanne tilfælde også bliver berigtiget i tingbogen.

Til nr. 27.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 5.

Til nr. 28 og 30.

Den eksisterende formulering af bestemmelserne i lovens §§ 59, stk. 1, og § 62, stk. 1, medfører, at der skal gennemføres to procedurer i forbindelse med kendelser om istandsættelse og vedligeholdelse af private fællesveje og fordelingen af udgifterne hertil, nemlig en vedrørende arbejdet og en vedrørende udgiftsfordelingen. De foreslåede formuleringer skaber en administrativ forenkling uden konsekvens for hensynet til grundejerne.

Til nr. 29.

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 2, pkt. 5.

Til nr. 32.

Ændringen gennemføres for at skabe overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i lov om offentlige veje, § 114, således som det oprindeligt var forudsat ved lovens gennemførelse i 1972.

*Til § 3.*

Til nr. 1.

Ændringen tilsigter at udvide mulighederne for at anvende bestemmelsen om en administrativ lettere fordelingsmåde. Ændringen må anses for forsvarlig, idet en ensartet benyttelse af ejendomme i et område må anses for tilstrækkelig sikret, hvis den er angivet i en kommuneplan. Bestemmelsen forudsættes i en overgangsperiode også at skulle kunne anvendes, selv om der ikke foreligger en kommuneplan, hvis den ensartede benyttelse er fastlagt i de efter kommuneplanlovens § 15 fastsatte foreløbige rammer.

Til nr. 2.

Beløbet 500 kr., der er fastsat i 1972, foreslås ajourført til 1.000 kr., idet det forekommer mindre rimeligt, at kommunen skal have pligt til at administrere afdragsordninger for beløb, der i denne sammenhæng må betegnes som små.

*Til § 4.*

Til nr. 1, 3 og 4.

Ændringen er en konsekvens af ændringen i § 2, pkt. 5.

Til nr. 2.

Ændringen er en følge af lov om Københavns kommunes styrelse.

Til nr. 5 og 6.

Ændringen er en følge af tidligere ændring af vejlovgivningen.

*Til § 5.*

Ændringen er en følge af lov om Københavns kommunes styrelse.